

เราเกิดมาเพื่ออะไร?

เคยสงสัยไหมว่าคนเราเกิดมาเพื่ออะไร? ทุกสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมาล้วนมีวัตถุประสงค์ในตัวเอง รถยนต์ถูกสร้างมาเพื่อใช้ขับขี ดินสอถูกสร้างมาเพื่อใช้ขีดเขียน แล้วตัวของมนุษย์เองล่ะถูกสร้างขึ้นมาเพื่ออะไร? เรามีชีวิตอยู่เพื่ออะไร?

หากเราจะบอกว่าวัตถุประสงค์ของดินสอคือเพื่อใช้แปรงฟัน คำตอบก็ฟังดูประหลาดและผิดเป้าหมายของมันเลยทีเดียว เช่นกัน มนุษย์เราเกิดมาเพื่อเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงบางอย่างด้วย แต่คนเราชอบบิดเบือนเป้าหมายและสร้างวัตถุประสงค์ใหม่ให้กับชีวิต ถ้าคุณอยากรู้ว่ารถยนต์มีไว้เพื่อทำอะไรคุณต้องไปถามผู้ที่สร้างมันขึ้นมา และถ้าอยากรู้ว่าชีวิตของมนุษย์มีเป้าหมายเพื่ออะไรเราต้องไปถามผู้ที่สร้างมนุษย์ขึ้นมาเหมือนกัน

ข่าวดีคือ ท่านผู้ที่สร้างมนุษย์ได้ให้คำตอบกับคำถามนี้ไว้แล้ว ในหนังสือซึ่งท่านตั้งใจให้หลายคนในสมัยโบราณเขียนขึ้น เพื่อบอกกับมนุษย์ว่า “โดยพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นทั้งในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นได้และไม่อาจมองเห็นได้ ไม่ว่าจะบรรดาเทพผู้ครองบัลลังก์ หรือเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง หรือเทพผู้ทรงอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์” ก่อนที่เราจะรู้ว่า ‘พระองค์’ ในที่นี้หมายถึงใคร สิ่งที่ชัดเจนก็คือทุกๆ สิ่งเป็นผลงานการสร้างของท่านผู้นั้นและจุดประสงค์ที่พวกมันถูกสร้างขึ้นก็เพื่อตัวของท่านผู้สร้างเอง ซึ่งสรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นนั้นก็รวมถึงมนุษย์เราเองด้วย

แต่สมมุติเรารู้สึกว่าอยากเลือกเองว่าจะอยู่เพื่ออะไรและไม่อยากให้จุดประสงค์ของชีวิตเราถูกกำหนดโดยผู้อื่น อย่างนี้เรากลับไปเปลี่ยนเป้าหมายที่ทุกสิ่งถูกสร้างมา ณ จุดเริ่มต้นได้ไหม? เช่น กลับไปบอกคนแรกที่ประดิษฐ์เก้าอี้มาได้ไหมว่ามันไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อนั่ง? ไม่งั้นก็ไปบอกผู้คิดค้นดินสอขึ้นมาได้ไหมว่ามันไม่ได้ถูกทำขึ้นมาเพื่อใช้เขียน? แม้คุณจะกลับไปบอกได้แต่มันจะไม่เปลี่ยนความจริงที่ว่า ของทุกอย่างมีจุดประสงค์การใช้งานตามธรรมชาติของมันเองอยู่แล้ว หากจะลองเอามอเตอร์ไซค์ไปขับเล่นบนทะเลเพราะคุณจินตนาการว่ามันมีจุดประสงค์เหมือนกันกับเรือ แล้วสุดท้ายจะเป็นยังไง? มอเตอร์ไซค์ก็จะจมลงไปในนอนอยู่ที่ท้องทะเลและมันก็จะพังไม่เป็นท่า นี่คือผลลัพธ์ของการทำในสิ่งที่ผิดเป้าหมายการใช้งานของมัน

ประเด็นสำคัญคือการที่มนุษย์เราเป็นผลงานการสร้างของท่านผู้ที่สร้างทุกสิ่งขึ้นมา หมายความว่าท่านผู้นี้มีสิทธิขาดที่จะกำหนดว่าเราเกิดมาเพื่ออะไรก็ได้ และถึงแม้เราจะปฏิเสธจะข้อนี้นแต่ความจริงจะไม่เปลี่ยน เพราะฉะนั้นการยอมรับความเป็นจริงคือสิ่งที่สมเหตุสมผลที่สุดที่จะทำได้ เมื่อยอมรับความจริงข้อแรกดังกล่าว เราจึงจะสามารถเดินไปสู่คำถามข้อถัดไปที่ว่า “คนเราเกิดมาเพื่ออะไร” ได้

แล้วใครคือผู้ที่สร้างทุกสิ่งในจักรวาล? ท่านผู้นี้พูดถึงตัวเองว่า “เราคือพระยาห์เวห์ นี่เป็นนามของเรา! เกียรติสิริของเรา เราจะไม่ยกให้ใครอื่นและคำสรรเสริญยกย่องของเรา เราจะไม่ให้แก่รูปเคารพ

ต่างๆ” ท่านผู้ที่สร้างทุกสิ่งทุกอย่าง(รวมทั้งตัวมนุษย์เราด้วย)ผู้นี้ คือพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์คือพระเจ้าองค์เดียวแต่ท่านสำแดงตัวท่านเอง ในสามภาค คือภาคของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทั้งสามภาคนี้มีธรรมชาติเดียวกัน คือเป็นพระเจ้าองค์เดียวกัน แต่ก็ยังเป็นคนละภาคอีกด้วย (พระบิดา พระบุตร พระวิญญาณ) กล่าวคือเป็นสามในหนึ่งเดียว

พระยาห์เวห์ได้ให้สองสิ่งนี้เป็นพยานให้กับคุณ คือการสำแดงพระคุณของท่านโดยให้มีฝนตกจากฟ้าสวรรค์และการเกิดพืชพันธุ์ตามฤดูกาล ท่านได้ให้อาหารดีๆ ให้แก่เราและให้ใจของเราเต็มอิมด้วยความสุข เราสามารถเห็นพลังอำนาจของท่านได้ในธรรมชาติที่อยู่รอบตัวเราที่ท่านสร้างขึ้น เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆ ดังนั้นมนุษย์จึงไม่สามารถบอกได้ว่าเราไม่รู้เรื่องของท่าน มนุษย์เราไม่มีข้ออ้างได้เลย ผลงานแห่งการสร้างของพระยาห์เวห์เห็นได้อย่างชัดเจน ในธรรมชาติของโลกที่เราอาศัยอยู่นี้

แม้ว่าพระยาห์เวห์ได้ทำดีต่อเรามากมายเกินจะบรรยาย ทั้งปรากฏตัวท่านเองให้เรารู้จักผ่านทางสิ่งสารพัดที่ถูกสร้าง ในธรรมชาติและโดยทางจิต ได้สำนึกที่ได้ใส่ไว้ให้กับเรา ถึงอย่างนั้นเราก็ยังไม่ยอมให้เกียรติท่านหรือขอบคุณท่าน แต่เรากลับเอาพระเกียรติของท่านผู้เป็นอมตะไปแลกกับรูปเคารพ คือเราเอาความจริงเรื่องพระยาห์เวห์มาแลกกับความเท็จและอยู่เพื่อสิ่งอื่นแทนที่จะอยู่เพื่อท่าน เราทำตัวเหมือนว่าท่านไม่ได้สร้างเราและเราเองที่จะเป็นผู้กำหนดว่าจุดประสงค์ของชีวิตเรานั้นคืออะไร สิ่งนี้เรียกว่าความบาป! ผู้ใดก็ตามที่ต่อต้านพระยาห์เวห์และไม่ทำตามความเป็นจริงที่ท่านกำหนดไว้ล้วนเป็นบาปทั้งสิ้น บาปคือสิ่งที่เริ่มต้นจากภายในเราแล้วมันก็ค่อยแสดงออกทางการกระทำ ไม่ว่าจะเราไปไหนความบาปของเราก็ตามไปที่นั่นด้วยเพราะมันคือส่วนหนึ่งของเรา การที่มนุษย์เราอยู่นอกระบบที่พระยาห์เวห์สร้างขึ้นมาหมายความว่าเราจะต้องรับผลแห่งการตัดสินใจนั้นด้วยเพราะพระยาห์เวห์คือผู้เที่ยงตรงและยุติธรรม ดังนั้นความผิดบาปทุกอย่างย่อมมีโทษโดยไม่อาจละเว้นได้

ผลแห่งการลบล้างเกียรติของพระยาห์เวห์ที่ท่านตัดสินคือความตายซึ่งนำไปสู่การรับโทษในนรกตลอดกาล คนที่ไม่ยกตัญญูต่อพ่อแม่ใครๆก็ถือว่าเขาเป็นคนไม่ดี ยิ่งกว่านั้นคนที่ไม่สำนึกในบุญคุณของพระยาห์เวห์ผู้มอบลมหายใจและเป็นผู้สร้างของทุกอย่างที่เราจะมีเป็นเรื่องราวเรงกว่านั้นแค่นั้น? ความตายและการตกนรกก็เป็นโทษที่สาสมกับการกระทำของเราแล้ว

ถ้าเรื่องทั้งหมดจบลงแค่นี้มนุษย์ทุกคนคงสิ้นหวังกับชีวิตแน่ แต่พระยาห์เวห์ผู้สร้างเราได้จัดเตรียมหนทางให้เรา โดยการที่จะสร้างเราขึ้นใหม่เป็นครั้งที่สองเพื่อนำเรากลับไปหาท่านและนำชีวิตเรากลับคืนสู่วัตถุประสงค์เดิมที่มันถูกสร้างมา การทำเช่นนี้มีราคาแพงที่ต้องจ่าย แต่เพราะมนุษย์มีบาปเราจึงไม่สามารถจ่ายราคานี้เองได้ คนที่จะแบกรับภาระนี้จะต้องเป็นคนที่ไม่มีบาป 100% ทั้งยังต้องสละชีวิตของเขาเองเพื่อชดใช้บาปและรับโทษแทนเรา แต่จะมีใครที่ทำได้จริง? และถึงแม้ว่ามีคนที่ทำได้จริงแต่จะมีใครยอมสละชีวิตเพื่อคนบาปอย่างเราละ? คำตอบคือ มีสิ! คือพระยาห์เวห์ผู้ทรงเป็นความรักนั่นเอง

เมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้วพระบิดาได้ส่งพระบุตรเข้ามาในโลกนี้โดยให้ท่านเกิดมาในทวีปเอเชียมาเป็นมนุษย์คนหนึ่งชื่อว่าเยซู เป้าหมายแห่งชีวิตของพระเยซูคือการอยู่เพื่อให้เกิดเกียรติและเชื่อฟังพระบิดาของท่านในทุกอย่างที่ท่านทำตลอดชีวิตแบบที่เราก็ไม่สามารถทำได้ เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมในแผนการ

ของพระบิดาพระเยซูถูกผู้นำทางศาสนาสมัยนั้นจับไปลงโทษอย่างไร้ความผิด เมื่อจะถูกประหารท่านต้องแบก
ท่อนไม้กางเขน(เครื่องประหารชีวิตของชาวโรมัน) ขึ้นไปบนเนินเขาและถูกตอกตรึงตายบนเสาไม้กางเขนนั้น
ในฐานะนักโทษคดีร้ายแรง ในสายตายมนุษย์คงดูเหมือนว่าก็แค่คนโทษธรรมดาคนหนึ่งที่มีโทษถึงตาย
เพราะอาชญากรรมที่ตัวเองก่อ แต่ในสายตาของพระบิดามันคือวิธีที่ได้จัดเตรียมไว้ล่วงหน้าแล้วด้วยความรัก
เพื่อนำการช่วยกู้มาสู่คนบาปอย่างเรา หลังจากนั้นทหารก็เอาศพของพระเยซูไปทิ้งไว้ในอุโมงแล้ว ในวันที่
สามหลังจากตายพระเยซูก็ฟื้นขึ้นมา (ขณะนี้ท่านยังมีชีวิตอยู่)

โดยการ ใช้ชีวิตอย่างดีพร้อมและไร้อำนาจ การตายอย่างทุกข์ทรมานและการเป็นขึ้นมาจากความ
ตายของพระเยซูก็ได้รับรองหนทางที่จะปลดปล่อยมนุษย์ซึ่งตกอยู่ในความบาปให้เป็นอิสระและคืนดีกับ
พระยาห์เวห์ผู้สร้างเราได้ คำถามคือ แล้ว ใครจะเป็นคนที่ได้รับความช่วยเหลือนี้? ทุกคนที่ตั้งใจทำดีก็ไม่ใช่
คำตอบเพราะไม่มีใครทำสำเร็จได้นอกจากพระเยซู แต่คำตอบคือ ใครก็ตามที่กลับใจและยอมเชื่อวางใจ
ในพระเยซู เชื่อ ในที่นี้หมายความว่า คุณยอมรับพระเยซู ในฐานะพระเจ้าของคุณและมั่นใจว่าเมื่อพระเยซูตาย
และฟื้นจากความตายท่านก็ทำอย่างนั้นเพื่อตัวคุณเอง คือเพื่ออภัยบาปของคุณและให้คุณถูกพระเจ้ารับมา
เป็นลูกของพระองค์ การกลับใจ ในที่นี้เป็นการหันกลับจากความบาปด้วยใจของเรา ถ้าเราเลือกพระเยซู ก็
หมายความว่าเราจะต้องเลือกที่จะปฏิเสธความบาปด้วย ถ้าเราจะอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์เราก็จะเลิกอยู่ฝ่ายความ
บาปที่ต่อต้านพระองค์ หากเราอยากได้พระเยซู ในฐานะผู้สูงค่ามากที่สุดและยอมตายเพื่อรับโทษจากพระบิดา
เพราะความบาปของเรา เราก็จะเกลียดชังและในที่สุดก็จะละทิ้งบาปที่เป็นต้นเหตุให้พระเยซูต้องตาย เราก็
จะประกาศตัวว่าเราเป็นศัตรูกับบาปและตั้งใจจะไม่พึ่งพา ในมันหรือข้องแวะกับมันอีก เช่น เมื่อเราเชื่อว่า
พระเยซูตายเพื่อจัดการกับความผิดของเราได้จริงๆ ในเวลาเดียวกันเราก็จะเลิกเชื่อว่ารูปปั้น พิธีกรรม หรือ
ความดีที่เราทำจะสามารถจัดการกับบาปของเราได้ คนที่ศรัทธาในพระเยซูจริงๆ จะยอมมอบสิทธิความเป็น
เจ้าของชีวิตของตัวเองให้กับท่าน คือการยินดีที่จะมอบทั้งชีวิตของเราไว้กับท่านไม่ว่าท่านจะสั่งให้เราใช้ชีวิต
แบบไหน และเมื่อนั้นเราก็จะกลับมาสู่วัตถุประสงค์เดิมของชีวิตที่พระยาห์เวห์สร้างเรามา การที่บาปของเรา
ได้รับการอภัยและเราได้รับชีวิตใหม่จากท่านก็ทำให้เราสามารถอยู่เพื่อผู้ที่สร้างเราขึ้นมาได้ แต่เราจะไม่ทำ
สิ่งนี้คนเดียวเพราะว่าเมื่อเราเชื่อในพระบุตร(พระเยซู) พระบิดาก็จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาอยู่ในเรา
เพื่ออยู่กับเราและช่วยเราให้สามารถเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระเยซูได้ ผมคิดว่ามันเหมาะสมแล้วที่จะฝากคำ
พูดสุดท้ายที่เป็นคำพูดของพระเยซูคริสต์ไว้ให้คุณฟัง ว่า

“เราคือผู้ที่ทำให้คนเป็นขึ้นจากตายและให้ชีวิตแก่เขา ผู้ที่เชื่อใน
เราจะมีชีวิตอยู่แม้ว่าเขาตายไป และไม่ว่า ใครที่มีชีวิตอยู่และเชื่อ ในเรา
จะไม่ตายเลย เจ้าเชื่ออย่างนี้หรือไม่?”

หากคุณสนใจอยากรู้เรื่องพระเยซูมากขึ้น โปรดติดต่อมาที่ _____